Lietas Nr. A420228825
A42-02288-25/2
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:1014.A420228825.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025. gada 14. oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Ilze Andruškina,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /Persona A/ (*/Persona A/*), Gvinejas Republikas (turpmāk – Gvineja) pilsonis, 2022. gada 15. martā iesniedza iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā. Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2022. gada 11. maija lēmumu Nr. 303/PLN/2022 pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu. Savukārt Administratīvā rajona tiesa ar 2022. gada 30. jūnija spriedumu lietā Nr. A420211822 noraidīja pieteicēja pieteikumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Pieteicējs laika posmā no 2022. gada jūlija līdz 2025. gada jūlijam sešas reizes iesniedza atkārtotus iesniegumus par patvēruma piešķiršanu Latvijā. Pārvalde 2022. gada 25. jūlijā, 2022. gada 16. septembrī, 2023. gada 2. janvārī, 2023. gada 13. septembrī, 2025. gada 3. jūnijā un 2025. gada 29. jūlijā pieņēma lēmumus par attiecīgo pieteicēja atkārtoto patvēruma iesniegumu atstāšanu bez izskatīšanas.

Savukārt ar Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 25. augusta spriedumu lietā Nr. A420245322, 2022. gada 7. oktobra spriedumu lietā Nr. A420269122, 2023. gada 18. oktobra spriedumu lietā Nr. A420226223 un 2025. gada 3. jūlija spriedumu lietā Nr. A420176025 noraidīti pieteicēja pieteikumi par pienākuma uzlikšanu pārvaldei izskatīt pēc būtības attiecīgos atkārtotos patvēruma iesniegumus.

[2] 2025. gada 19. augustā pieteicējs iesniedza atkārtotu iesniegumu par patvēruma piešķiršanu Latvijā. Pieteicējs iesniegumā norādīja, ka atkārtoti pieprasa patvērumu, jo pieteicējam ir bērns – Latvijas pilsonis. Pieteicējs nevar atgriezties Gvinejā un vēlas uzturēties Latvijā kopā ar savu bērnu.

[3] Ar pārvaldes 2025. gada 17. septembra lēmumu Nr. 1279/PLN/2025 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) pieteicēja 2025. gada 19. augustā iesniegtais atkārtotais patvēruma iesniegums atstāts bez izskatīšanas. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pārvaldes 2022. gada 11. maija lēmumā Nr. 303/PLN/2022 un Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 30. jūnija spriedumā lietā Nr. A420211822 ir novērtēts pieteicējam pastāvošā apdraudējuma līmenis Gvinejā,

nekonstatējot tādus apstākļus, kas liecinātu, ka pieteicējs atgriešanās gadījumā varētu tikt pakļauts vajāšanas darbībām vai smagam kaitējumam Patvēruma likuma izpratnē. Pieteicējs nav norādījis jaunu informāciju par viņa individuālajiem apstākļiem un viņam pastāvošo apdraudējumu Gvinejā, kas pieteicējam kļuvusi zināma laikā pēc Administratīvās rajona tiesas 2025. gada 3. jūlija sprieduma lietā Nr. A420176025 taisīšanas vai pēc atkārtotā iesnieguma par patvēruma piešķiršanu iesniegšanas 2025. gada 4. jūlijā.

[3.2] Administratīvās rajona tiesas 2025. gada 3. jūlija spriedumā lietā Nr. A420176025 ir vērtēta drošības situācija Gvinejā un secināts, ka nav konstatējami apstākļi, kuru dēļ pieteicējam būtu bīstami atgriezties viņa izcelsmes valstī. Iepazīstoties ar aktuālo izcelsmes valsts informāciju par notikumiem Gvinejā, nav konstatējama jauna un iepriekš nezināma informācija, kas liecinātu, ka atgriešanās gadījumā pieteicējs varētu saskarties ar vajāšanas darbībām vai smagu kaitējumu.

Līdz ar to pieteicējs nav sniedzis informāciju par apstākļiem, kuri būtu ievērojami mainījušies viņam par labu un kas varētu būt pamats bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

[3.3] Apstāklis, ka pieteicējam varētu būt bērns – Latvijas pilsonis –, nerada pamatu pieņemt izskatīšanā pieteicēja atkārtoto iesniegumu. Vienlaikus iestādes rīcībā nav informācijas par pieteicēja bērnu, kurš uzturētos Latvijas teritorijā kopā ar pieteicēju, turklāt pieteicējs nav iesniedzis attiecīgos dokumentus.

[3.4] Pieteicējs plānoja izceļot no Latvijas teritorijas un doties uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, kas kopsakarā ar apstākli, ka kopš pirmreizējā patvēruma iesnieguma 2022. gada 15. martā pieteicējs ir vairākkārt pieprasījis patvērumu, liecina par pieteicēja mērķtiecīgi veiktām darbībām, lai aizkavētu viņa piespiedu izraidīšanu.

[4] Pieteicējs, nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, vērsās ar pieteikumu tiesā. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Gvinejā tiek pārkāptas pilsoniskās un politiskās tiesības, tostarp ir saglabāts protestu aizliegums. Protestu laikā drošības spēki pielieto pārmērīgu spēku, ir ziņas par nogalinātajiem un aizturētajiem. Šādos apstākļos pieteicējam ir radusies dziļa nepatika pret valdošo varu Gvinejā, tādēļ pieteicējs turpinās piedalīties protesta akcijās. Informācijas avotos publicētās ziņas liecina par pastāvīgu nedrošību un smagām politiskām represijām neatkarīgi no valstī pastāvošā režīma.

[4.2] Gvinejā darba iespējas ir minimālas un tās nenodrošina visām personām tiesības būt nodarbinātām – strādāt algotu darbu pārsvarā ir iespējams tikai darba devēju paziņām vai radiniekiem. Nestabilitāte un vāja tiesību sistēma joprojām ierobežo Gvinejas ekonomisko attīstību. Īpašuma tiesību ierobežošana un augsts korupcijas līmenis ir novedis daudzus Gvinejas iedzīvotājus neformālajā sektorā, tiesu sistēma ir vāja un neaizsargāta pret politisku iejaukšanos.

Līdz ar to Gvinejas valdības bezdarbība ekonomiskās situācijas uzlabošanā ir pielīdzināma vajāšanai Patvēruma likuma 38. panta pirmās daļas 1. punkta izpratnē.

[4.3] Civillikuma 181. pantā ietvertie noteikumi attiecībā uz saskarsmes tiesību ir piemērojami arī tad, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Pieteicējs patvēruma procedūras laikā kļuva par bērna tēvu, taču šobrīd šādu faktu nevar pierādīt dokumentāri sakarā ar bērna paternitātes jautājumu risināšanu. Lai gan bērna piedzimšana tiešā veidā nevar ietekmēt patvēruma procedūras lēmumus, pilnvērtīgai pieteikumā norādīto apstākļu izvērtēšanai konkrētajā gadījumā nepieciešams pieņemt pieteicēja atkārtoto patvēruma iesniegumu izskatīšanai.

[5] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem.

[6] Lietas materiāli ir pietiekami lietas izspriešanai, tāpēc lieta saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta otro daļu tiek skatīta rakstveida procesā. Procesa dalībnieki savlaicīgi informēti par lietas izskatīšanu, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu, pierādījumu, cita rakstura iesniegumu vai lūgumu iesniegšanai.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir izšķirams, vai pieteicējs savā septītajā atkārtotajā patvēruma iesniegumā ir norādījis tādus nozīmīgus apstākļus, kas mainījušies kopš galīgā nolēmuma pieņemšanas pieteicēja patvēruma lietā un kas varētu būt par pamatu, lai pieteicējam piešķirtu bēgļa vai alternatīvo statusu.

[8] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35. panta pirmo daļu persona, attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesīga iesniegt Valsts robežsardzei atkārtotu iesniegumu. Personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums.

Atbilstoši Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punktam lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas pieņem, ja patvēruma meklētājs Latvijas Republikā ir iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, un tajā nav minēti apstākļi, kas būtu ievērojami mainījušies par labu patvēruma meklētājam un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

No minētajām tiesību normām secināms, ka gadījumā, ja ir spēkā stājies pārvaldes lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, patvēruma meklētājam ir tiesības vērsties ar atkārtotu iesniegumu, norādot uz nozīmīgiem apstākļiem (jauniem apsvērumiem vai faktiem), kas ir ievērojami mainījušies no lēmuma pieņemšanas brīža un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Ja atkārtotais iesniegums šādu informāciju nesatur, pārvaldei ir pienākums atkārtoto iesniegumu atstāt bez izskatīšanas.

Tātad faktiski Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punkts pēc savas juridiskās būtības ir pielīdzināms Administratīvā procesa likuma 87. panta pirmās daļas 1., 2. un 4. punktā minētajiem gadījumiem, t.i., procesa uzsākšanai no jauna uz iesnieguma pamata, ja pastāv šādi apstākļi: mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija par pamatu lēmuma pieņemšanai; lietas tiesiskie apstākļi mainījušies adresātam par labu; adresātam kļuvuši zināmi vai pieejami jauni pierādījumi, kas nebija tā rīcībā līdz sākotnējā administratīvā akta izdošanai un kas varētu būt par pamatu adresātam labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā atzīts, ka informācijai par apstākļu ievērojamu jeb nozīmīgu izmaiņu, kas varētu būt par pamatu iesnieguma pieņemšanai izskatīšanai pēc būtības, ir jāsatur norāde uz apstākļiem, kas radušies pēc patvēruma pieteikuma izskatīšanas pēc būtības, vai arī uz jauniem apstākļiem, kuri pastāvēja jau pirms šīs procedūras pabeigšanas, bet kurus pieteikuma iesniedzējs nebija norādījis (salīdzinājumam,*Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 9. septembra sprieduma lietā C–18/20,ECLI:EU:C:2021:710, 37. un 44. punkts*).

Pieteikuma pieņemamības pārbaudes procedūras mērķis ir ļaut dalībvalstīm noraidīt kā nepieņemamu jebkuru turpmāku pieteikumu, kas iesniegts, nepastāvot nekādiem jauniem elementiem vai faktiem, lai tiktu ievērots *res judicata* princips saistībā ar agrāku lēmumu. Tādējādi, izvērtējot jautājumu par to, vai turpmāks pieteikums ir pamatots ar jauniem elementiem vai faktiem, kas attiecas uz pārbaudi, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā starptautiskās aizsardzības saņēmējs saskaņā ar Direktīvu 2011/95, būtu jāpārbauda tikai tas, vai pastāv tādi elementi un fakti šī pieteikuma pamatojumam, kuri nav izskatīti saistībā ar lēmumu par iepriekšējo pieteikumu, un uz kuriem šis lēmums ar *res judicata* spēku nevarēja tikt balstīts (*Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 10. jūnija sprieduma lietā C–921/19,ECLI:EU:C:2021:478, 49. un 50. punkts*).

Ievērojot minētās judikatūras atziņas, pieteicējam ir pienākums ar atkārtoto iesniegumu pierādīt būtisku tieši pieteicēja individuālo apstākļu maiņu. Ne katrs iepriekš nenorādīts apstāklis var tikt izmantots atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai, bet gan tikai tāds, kas liecina par būtiskām pieteicēja individuālo apstākļu izmaiņām un kas tieši attiecībā uz pieteicēju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu.

[9] Konkrētajā gadījumā pieteicējam ar pārvaldes 2022. gada 11. maija lēmumu Nr. 303/PLN/2022 atteikts piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, savukārt ar Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 30. jūnija spriedumu lietā Nr. A420211822 noraidīts pieteicēja pieteikums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Līdz ar to tiesa pārbaudīs, vai pieteicējs atkārtotajā iesniegumā ir norādījis tādus nozīmīgus apstākļus, kas mainījušies pieteicējam par labu kopš Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 30. jūnija sprieduma lietā Nr. A420211822 spēkā stāšanās brīža un kas varētu būt par pamatu, lai pieteicējam piešķirtu bēgļa vai alternatīvo statusu.

[10] Pieteicējs savā pieteikumā norāda uz Gvinejas varasiestāžu īstenotajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp politiski motivētām represijām, un smagām sociālekonomiska rakstura problēmām izcelsmes valstī, atsaucoties uz dažādos informācijas avotos pieejamo informāciju. Pieteicējs apgalvo, ka Gvinejā aizvien saglabājas ilgstoša politiskā un ekonomiskā nestabilitāte. Pieteicējs norāda arī uz apstākli, ka patvēruma procedūras laikā kļuvis par tēvu bērnam, kuram ir Latvijas pilsonība.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa konstatē, ka pieteicēja stāsts par izcelsmes valstī piedzīvotajiem notikumiem un ar to saistīto apdraudējumu jau ir ticis vērtēts, gan izskatot pieteicēja sākotnējo iesniegumu par patvēruma piešķiršanu Latvijā, gan arī lemjot par to, vai atsevišķas pieteicēja stāsta nianses, kuras netika pieminētas sākotnējās procedūras ietvaros, būtu uzskatāmas par būtiskiem apstākļiem, kuri varētu būt par pamatu pieteicēja patvēruma iesnieguma izskatīšanai no jauna.

[10.1] Vispirms norādāms, ka no Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 30. jūnija sprieduma lietā Nr. A420211822 neizriet, ka tiesa būtu konstatējusi tādus apstākļus, kas liecinātu, ka pieteicējs atgriešanās gadījumā varētu tikt pakļauts vajāšanas darbībām vai smagam kaitējumam Patvēruma likuma izpratnē,tādējādi pieteicējam pastāvošā apdraudējuma līmenis Gvinejā jau ir novērtēts (*minētā sprieduma 14. punkts*). Savukārt tas, ka pieteicēja norādītie apstākļi attiecībā uz dalību protestos Gvinejā un ar to saistīto apdraudējumu jau ir vērtēti iepriekš, konstatēts arī vēlāk saistībā ar atkārtoto patvēruma iesniegumu atstāšanu bez izskatīšanas ierosinātajās administratīvajās lietās (*Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 7. oktobra sprieduma lietā Nr. A420269122,ECLI:LV:ADRJRIT:2022:1007.A420269122.3.S,10.2. un 10.3. apakšpunkts, 2023. gada 18. oktobra sprieduma lietā Nr. A420226223,ECLI:LV:ADRJRIT:2023:1018.A420226223.4.S,9.2. apakšpunkts, 2025. gada 3. jūlija sprieduma lietā Nr. A420176025,ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0703.A420176025.3.S, 12. punkts*).

Turklāt nevienā no tiesā izskatītajām pieteicēja patvēruma lietām nav nodibināts fakts, ka pieteicējam ir politiska pārliecība, kura būtu pausta publiski protestu vai demonstrāciju laikā, tādējādi pieteicēja argumentiem ir vispārīgs raksturs, jo nav konstatējama to saistība ar pieteicēja individuālajiem apstākļiem.

Tādējādi pārvalde pamatoti norāda, ka pieteicējs nav norādījis jaunu informāciju par viņa individuālajiem apstākļiem un viņam pastāvošo apdraudējumu Gvinejā, kas pieteicējam kļuvusi zināma laikā pēc Administratīvās rajona tiesas 2025. gada 3. jūlija sprieduma lietā Nr. A420176025 taisīšanas.

[10.2] Attiecībā uz pieteicēja argumentu par smago drošības situāciju Gvinejā norādāms, ka minētā argumenta kontekstā pieteicēja norādītie apstākļi jau tika padziļināti vērtēti Administratīvās rajona tiesas 2025. gada 3. jūlija spriedumā lietā Nr. A420176025. Spriedumā secināts, ka izcelsmes valsts informācijas avoti neliecina par plaši izplatītu vardarbību Patvēruma likuma izpratnē, kurā varētu ciest jebkurš Gvinejas iedzīvotājs, tādējādi konkrētajā gadījumā nav konstatējami tādi apstākļi, kuru dēļ pieteicējam būtu bīstami atgriezties viņa izcelsmes valstī (*minētā sprieduma 16. punkts*). Arī šī sprieduma sastādīšanas brīdī, iepazīstoties ar publiski pieejamo informāciju saistībā ar drošības situāciju Gvinejā, tiesai nav pamata konstatēt, ka Gvinejā šobrīd notiktu starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kuru dēļ attiecībā uz pieteicēju būtu pamats konstatēt smagus un individuālus draudus dzīvībai vai veselībai (piemēram, *U.S. Department of State – Bureau of Consular Affairs, Guinea Travel Advisory, pieejams: https://travel.state.gov/content/travel/en/traveladvisories/traveladvisories/guinea-travel-advisory.html; Government of Canada, Guinea travel advice, pieejams: https://travel.gc.ca/destinations/guinea, aplūkoti sprieduma sastādīšanas dienā*).

Līdz ar to ir pamatots pārvaldes secinājums, ka konkrētajā situācijā nav konstatējama jauna un iepriekš nezināma informācija, kas liecinātu, ka atgriešanās gadījumā pieteicējs varētu saskarties ar smagu kaitējumu.

[10.3] Vienlaikus pieteicējs ir atsaucies arī uz apgrūtinātu ekonomisko un sociālo situāciju Gvinejā kā iemeslu bēgļa statusa piešķiršanai.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pieteicēja norādītie apstākļi attiecībā uz smago ekonomisko un sociālo situāciju izcelsmes valstī jau tika padziļināti vērtēti Administratīvās rajona tiesas 2025. gada 3. jūlija spriedumā lietā Nr. A420176025. Spriedumā norādīts, ka smaga sociālekonomiskā situācija izcelsmes valstī pati par sevi automātiski nerada pamatu starptautiskās aizsardzības piešķiršanai. Vienlaikus ekonomiskie pasākumi var tikt uzskatīti par vajāšanu tikai tādā gadījumā, ja šādi pasākumi apdraud eksistenci vai noved pie cilvēka cieņu pazemojošiem apstākļiem un ir sliktāki nekā apstākļi, kādos vispārīgi atrodas izcelsmes valsts iedzīvotāji pie varas esošā režīma dēļ, taču šādi apstākļi konkrētajā gadījumā nav konstatējami (*minētā sprieduma 15. punkts*). Uz šādiem apstākļiem pieteicējs nav norādījis arī izskatāmajā lietā.

Tādējādi pieteicējs nav norādījis jaunu un iepriekš nezināmu informāciju attiecībā uz ekonomisko un sociālo situāciju Gvinejā patvēruma piešķiršanas kontekstā.

[10.4] Pieteicējs norāda uz apstākli, ka patvēruma procedūras laikā kļuvis par bērna ar Latvijas pilsonību tēvu, un pieteicēja ieskatā pilnvērtīgai apstākļu izvērtēšanai konkrētajā gadījumā nepieciešams pieņemt pieteicēja atkārtoto patvēruma iesniegumu izskatīšanai.

Tiesa uzsver, ka pieteicēja iespējamo radniecības saišu ar Latvijas pilsoņiem pastāvēšana nav pamats starptautiskās aizsardzības piešķiršanai. Līdz ar to apstāklim, ka pieteicējam Latvijā varētu būs piedzimis bērns, nav būtiskas nozīmes pieteicēja patvēruma lietā. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs savu vēlmi palikt kopā ar savu bērnu – Latvijas pilsoni – ir norādījis jau savā 2025. gada 4. jūlija atkārtotajā patvēruma iesniegumā (*lietas 1. sējuma 29. lapa, tulkojums 30. lapā*). Šajā sakarā pārvaldes 2025. gada 29. jūlija lēmumā Nr. 768/PLN/2025, ar kuru pieteicēja sestais atkārtotais patvēruma iesniegums atstāts bez izskatīšanas, norādīts, ka šā lēmuma pieņemšanas brīdī iestādē nav saņemti bērna dzimšanas faktu apliecinoši dokumenti, vienlaikus apstāklis, ka pieteicējam varētu būt bērns ar Latvijas pilsonību, nerada pamatu pieņemt izskatīšanā pieteicēja atkārtoto patvēruma iesniegumu. Patvēruma procedūras mērķis nav radīt legālu uzturēšanās pamatu personām, kuras vēlas apvienoties ar ģimenes locekļiem (*lietas 1. sējuma 28. lapa*).

[11] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikumā norādītie apstākļi pēc būtības jau ir vērtēti pieteicēja iepriekšējās patvēruma lietās taisītajos minētajos tiesas spriedumos un pārvaldes lēmumos. Tādējādi pārvalde pamatoti secinājusi, ka pieteicējs savā atkārtotajā iesniegumā nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kuri liecinātu par ievērojamām pieteicēja individuālo apstākļu izmaiņām.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu tiesas spriedums patvēruma lietā ir galīgs un nav pārsūdzams. Tiesa nav tiesīga pārvērtēt tiesas spriedumā, kas stājies spēkā, ietvertos motīvus (*res judicata* princips), tādējādi izskatāmajā lietā nav pārvērtējams minētajos tiesas spriedumos ietvertais attiecīgo apstākļu novērtējums.

Papildus norādāms, ka Patvēruma likuma 35. panta pirmajā daļā paredzētās tiesības vērsties ar atkārtotu iesniegumu, ievērojot Administratīvā procesa likuma 148. panta otrajā daļā noteikto pienākumu administratīvā procesa dalībniekam savas tiesības izmantot un pienākumus pildīt godprātīgi un Patvēruma likuma 12. panta pirmās daļas 2. punktā ietverto noteikumu, ir izmantojamas godprātīgi. Proti, šis tiesību institūts nav domāts gadījumiem, kad personas apzināti noklusē faktus, lai atkārtoti vērstos iestādē ar vienu un to pašu stāstu par vajāšanas iemesliem, katru reizi norādot citas nebūtiskas nianses, tādējādi pagarinot uzturēšanos valstī.

Konkrētajā situācijā pieteicēja rīcība, vēršoties pārvaldē jau septīto reizi ar vienu un to pašu stāstu, katru reizi vien norādot citas nebūtiskas nianses, ir vērtējama kā negodprātīga Patvēruma likuma 35. panta pirmajā daļā paredzēto tiesību izmantošana.

[12] Apkopojot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja atkārtotajā iesniegumā un pieteikumā tiesai norādītie argumenti neliecina par būtiskām pieteicēja individuālo apstākļu izmaiņām. Pieteicējs atkārtotajā iesniegumā un arī pieteikumā nav norādījis tādus jaunus apstākļus, kas varētu tikt vērtēti kā ievērojama apstākļu maiņa par labu pieteicējam un tādējādi būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai Latvijā.

Līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251. panta sesto daļu un Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese I. Andruškina

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU